

γνίδιον ολόκληρον, τὰ ὁποῖον παίζουνσι τὰ παιδία δέοντα μὲ ταινίαν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἔπεσεν ὁ κλῆρος· τοῦτο δὲ τὸ παιδίον τρέχον προσπαθεῖ νὰ συλλάβῃ ἄλλο διὰ νὰ τὸ καταστήσῃ εἰς τὸν τόπον του· τὰ δὲ ἄλλα κτυποῦσιν ἢ κνίζουσιν αὐτό.

Οὐρανία. — Ἦτον ὁμοία μὲ τὴν Ἀπόρραξιν· διέφερε δὲ κατὰ τοῦτο, καθότι εἰς μὲν τὴν Ἀπόρραξιν ἔκρουον τὴν σφαῖραν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἔπειτα ὑπεδέχοντο αὐτήν· εἰς δὲ τὴν οὐρανίαν, ἀνέριπτον τὴν σφαῖραν πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ὅστις τὴν ἤρπαζε, πρὶν πέσῃ κατὰ γῆς, ἐνίκα. **Ὀστρακίνα.** — Οἱ παῖδες ἔχωρίζον εἰς δύο τάξεις καὶ μεταξὺ αὐτῶν κατέγραψον γραμμὴν. Εἰς δὲ τούτων, στὰς ἐν τῷ μέσῳ ἔριπτεν ὄστρακον (τοῦ οὐοίου ἐν μέρος ἦτο μαῦρον, τὸ δὲ ἄλλο λευκόν) καὶ ἔλεγε «Νῦξ, ἡ ἡμέρα;» καὶ οἱ μὲν ἐπιτυχόντες τὴν πτῶσιν τοῦ ὄστράκου ἐδίωκον, οἱ δὲ ἄλλοι ἔφευγον. Ὁ δὲ συλληφθεὶς ἐκ τῶν φεγόντων ἀντικαθίστα τὸν συλλαβόντα.

Πεντάλιθα. — Παιγνίδιον ἐν μεγάλῃ χρήσει καὶ σήμερον παρὰ τοῖς παισὶ, πεντόβολα καλούμενον. Ἐπαίζετο δὲ οὕτως: Ἐρίπτον πρὸς τὰ ἄνω πέντε λιθίδια, ἐπιστρέφοντα δὲ τὰ ἐδέχοντο εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς χειρός. Ἐὰν δὲ δὲν ἔμενον ἐπὶ τῆς χειρός ὅλα, ἔπρεπε ν' ἀναλάβωσι τὰ πεσόντα διὰ τῶν δακτύλων, διατηροῦντες τὰ σταθέντα εἰς τὴν θέσιν των, κτλ.

Πλευστοβολίνα. — Τὸ παιγνίδιον τοῦτο ἐπαίζετο οὐ μόνον μὲ τοὺς κύβους, ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς ἀστραγάλους, τοὺς ὁποίους ἔταττον κατὰ σειρὰν καὶ ὁ περισσοτέρους κτυπήσας ἐνίκα.

Σκινθαρίζειν. — Παιγνίδιον ἡ ἀστείότης μέχρι σήμερον γινόμενη. Συνίστατο δὲ εἰς τὸ νὰ κτυπᾷ ὁ εἰς τὴν ρίνα τοῦ ἄλλου μὲ τὸν δάκτυλον. Σήμερον καλεῖται Μυτιὰ, Σκορδομυτιὰ.

Σχοινοφιλίνα. — Ἐπαίζετο οὕτως: Τὰ παιδία ἐκάθηντο κυκλοτερῶς καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν, ἔχον σχοινίον, τὸ ἔθετε κρυφίως ὀπισθεν ἄλλου τινος, καὶ ἐὰν μὲν ἐκεῖνο δὲν ἐννόει, ὁ θέσας τὸ ἐκτύπα περιτρέξαν τὸν κύκλον, ἐὰν δὲ ἐννόει αὐτὸ ἐκτύπα τὸν τιθέντα. Σήμερον δὲ καλεῖται στρουμπός.

Τρόπα. — Παιγνίδιον ἄχρι τοῦ νῦν σωζόμενον, γουδίτσες λεγόμενον. Ἐπαίζετο δὲ τὸ πάλαι ὥς καὶ τὴν σήμερον.

Τραγοδίφης. — Παιγνίδιον γελοιῶδες, παιζόμενον οὕτως: Ἐρίπτον δακτυλίδιον ἢ ἄλλο τι εἰς τὸν πυθμένα ἀγγείου γεμάτου πρυγᾶς (καταπάτι τοῦ κρησοῦ)· ἔπειτα ἔδενον ὀπίσω τὰς χεῖρας ἐνός, ὅστις ἔκυπτε διὰ νὰ τὸ λάβῃ μὲ τὰ χεῖλη. Τοῦτο γίνεται καὶ τὴν σήμερον.

Χαλκίνα ἢ Χαλκισμός. — Εἶδος παιγνιδίου συνισταμένου εἰς τὸ νὰ σταματήσῃ τις ὄρθιον μὲ τὸ δάκτυλόν του περιστρεφόμενον χαλκοῦν νόμισμα πρὶν πέσῃ.

Χυτρίνα. — Ἐπαίζετο οὕτως: Καθήμενός τις (ὁ λεγόμενος διὰ τοῦτο χύτρα) εἰς τὸ μέσον προσπαθεῖ νὰ συλλάβῃ κανένα τῶν ἄλλων οἱ ὁποῖοι περιστρεφόμενοι τὸν ἐκτύπουν. Ὅν τινα δὲ συνελάμβανεν ἐκεῖνος ἐκάθητο ἀντ' αὐτοῦ.

Ὡμιλλὰ. — Ἐπαίζετο οὕτως: Περιέγραφον κύκλον, καὶ ἔριπτον εἰς αὐτὸν καρύδια ἢ ἀστραγάλους, καὶ οὕτως ὁ ἀστράγαλος ἢ τὸ καρύδιον ἵστατο ἐν τῷ κύκλῳ ἐνίκα. Ν. Π. Θ.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ

Ἰσως δὲν εἶναι κοινῶς γνωστὸν ἀλλὰ τοῦτο γνωρίζει ἡμῖν ὁ Σουητόνιος ὅτι ὁ πρῶτος ἀρχισυντάκτης τοῦ πρῶτου ἡμερησίου φύλλου ἦτον ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ. Δὲν λέγει βεβαίως ὁ Σουητόνιος ὅτι ὁ Ἰούλιος ἠνοῖξεν γραφεῖον ἐν τῷ ἀριστοκρατικῷ περιβάλλῳ τοῦ ὄρους Παλατίου, ἢ ὅτι ἐνεφορεῖτο τοῦτο πράττων ἐκ κερδοσκοπικῶν λόγων.

Ἰσως ἡ ἀρχαιότερα ὑπόνοια περὶ κανονικῆς ἐφημερίδος ἦτο σειρὰ τις δημοσιευμένη ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἱερέων τῆς Ῥώμης καὶ περιωρίζετο εἰς δύο τάξεις πληροφοριῶν—καταγραφή γεννήσεων καὶ θανάτων καὶ εἰδοποιήσεις περὶ τῆς λήψεως τῆς ἀνδρικῆς τιθένου «*togae virilis*» ἐν πάσαις ταῖς περιστασεσι ταύταις σημαντικὰ τέλη ἐπληρόνοντο εἰς τὰ ταμεία τῶν ναῶν τῶν ἀφιερωμένων εἰς τὴν Ἥραν, τὴν Ἀφροδίτην κτλ. Ὁ αὐτοκράτωρ Αὐγούστος, διὰ λόγον ἄγνωστον ἔτι, ἀπηγόρευσε τὴν δημοσίευσιν τοῦ πρῶτου εἰδους τῆς ἀναγγελίας ἀλλ' ἐξηκολούθησε τὴν δευτέραν.

Ὁ Στέφανος Πίγιος ἐκ τῶν Κάτω Χωρῶν, ἐν ἔτει 1599, ὅστις ἐδημοσίευσεν Χρονικὰ τῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν ὑπὸ τοὺς Ῥωμαίους, παρέχει ἡμῖν δείγματα τινὰ τῶν ἀρχαίων τούτων φύλλων τῶν εἰδήσεων, προσθέτων ὅτι ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν παρ' ἄλλων.

Ὅτι καὶ ἕτερα φύλλα ὑπῆρχον πρὸ τῆς δημοσίευσως τῆς Ἐφημερίδος τοῦ Καίσαρος συνάγεται ἐκ παρατηρήσεως ἐν ἐνὶ τῶν λόγων τοῦ Κικέρωνος—ἐν ᾧ λέγει αὐτὰ «δημοσίους πίνακας» «*tabulae publicae*». Οὗτοι πιθανῶς ἦσαν εἰδὸς τι ἐκθέσεως τῶν συζητήσεων τῆς Γερουσίας τὸ πολυάριθμον σῶμα τῆς ὁποίας τὸ τσαῦτα σπουδαῖα καὶ σοβαρὰ ἀντικείμενα ἐπιλαμβανόμενον δὲν ἠδύνατο νὰ προχωρήσῃ χωρὶς τοιαύτης τινος ἐκθέσεως.

Ὁ θεῖος Ἰούλιος ἐγίνωσκε, ὡς ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων, ὅτι καθαρῶς κοινοβουλευτικὴ ἐφημερίς δημοσιευομένη μὲ τὸ κύρος τῆς ἀρχῆς καὶ κατὰ συνέπειαν παραλειπούσης πᾶν ὅτι τὸ κοινὸν πλεῖστον ἐπεθύμει νὰ γινώσκῃ, δυσκόλως θὰ ἱκανοποιεῖ τὴν περιέργειαν τούτου. Ἀφ' ἐτέρου ὅμως δὲν δύναται τις ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἀπαρέσκει εἰς τὸ πνεῦμα ἀπολυτόφρονος κυβερνήσεως τὰ διαβούλια αὐτῆς δημοσίως ν' ἀποκαλύπτωνται. Ὅα ἐσκέφθῃ δὲ ὅτι τὰ τερπνὰ θέματα τὰ ὁποῖα τὰ τυχαία συμβάντα μεγαλοπόλεως παρέχουσι εἰσὶν

ἥκιστα ἐπιζήμια, μάλιστα δὲ εἶναι τοιαῦτα ὥστε ν' ἀποσπῶσιν τὴν προσοχὴν τῶν πολιτῶν ἀπὸ τῆς ἐπιμελοῦς ἐρεύνης τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων.

Πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς ιδέας ταύτης, ὅθεν ὁ ἀθάνατος Καῖσαρ ἐψηφίσατο τὴν καθίδρυσιν δημοσιεύματος τὸ ὁποῖον νὰ συνδυάζῃ διδασκαλίαν καὶ τέρψιν, καὶ συνάμα νὰ ἀναφέρῃ τὰς πράξεις τοῦ λαοῦ καὶ τῶν κυβερνητῶν αὐτοῦ. Ἴσως διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἐκεῖνος ἐπὶ τὴν σκηνὴν θανάσιμον κτύπημα κατὰ τῶν ἀριστοκρατικῶν τάσεων τῆς Ῥώμης.

Μεγάλῃ ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτυχία τῶν αὐτοκρατορικῶν Ἡμερησίων Νέων (Ὁ Καῖσαρ ἐκάλει τὴν ἐφημερίδα ταύτην *Acta Diurna*). Αἱ σελίδες αὐτῆς ἀνεφέροντο παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἱστορικῶν καὶ οἱ ῥήτορες παρέπεμπον εἰς αὐτὰς ὡς αὐθεντίαν τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἐδύνατο νὰ ἀμφισβητήσῃ. Ὁ Τάκιτος λέγει ἡμῖν (χρον. βιβλ. 16) ὅτι μετὰ μεγάλης ἐθεωρεῖτο περιεργείας καὶ ἀνησυχίας ὑπὸ τοῦ στρατοῦ, καὶ τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν ἐν γένει· οὐδὲν θαυμαστόν, διότι πρὸς τὴν ἀφηγήσει τῶν σοβαροτέρων πράξεων τῆς κυβερνήσεως, τὰ Ἡμερήσια Νέα τοῦ Καίσαρος παρεῖχον τοῖς ἀναγνώσταις πληροφορίας περὶ πάντων τῶν ἀξιοσημειώτων συμβάντων τῆς ἐπταλόφου πόλεως, περὶ τῶν ἐν αὐτῇ δικῶν, ποινῶν, ἐκλογῶν, οἰκοδομῶν, θυσιῶν, θαυμάτων, θανάτων, συμβαμάτων, κτλ. Οἱ ὑπὸ τὸν Καῖσαρα συντάκται (*actuarii*) ἦσαν δραστήριοι καὶ νοήμονες ἄνδρες. Πρόσθετος ἐγγύησις αὐθεντικότητος ἦτο καὶ αὕτη, ὅτι οἱ ἀνώτατοι τοῦ Κράτους λειτουργοὶ ἐνῆργουν ὡς συντάκται υπεύθυνοι ὑπὸ τὸν Καῖσαρα, καὶ κηθύνοντο περὶ τῆς ἀληθείας πάσης ἐν τῇ ἐφημερίδι καταχωριζομένης εἰδήσεως.

Ἡ ἡμερησία ἐκδοσις. (διότι δὲν ὑπῆρχεν καὶ ἐσπερινὴ ἡ δευτέρα ἐκδοσις) δὲν ἦτον ἴση διὰ λόγους ἰσχυροῦς, πρὸς τὰς ἐκδόσεις τὰς σημερινάς. Τὰ *Acta Diurna* δὲν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ διακηρύξωσι μετὰ συγγνωστῆς ἀγαλλιάσεως ὅτι ἡ κυκλοφορία αὐτῶν κατὰ τὴν δεῖνα ἡμέραν ὑπερέβαινε τὰς 117,000 ἀντιτύπων! Ἴσως δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἐὰν εἴπομεν ὅτι ἡ κυκλοφορία τῆς ἐφημερίδος τοῦ Καίσαρος περιοριζέτο μόνον εἰς 15 ἕως 20 ἀντίτυπα. Ἐκ τούτων ἐν ἐτίθετο ἐν τοῖς ἀρχείοις, ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῆς Ἐλευθερίας. Τὰ λοιπὰ ἀφοῦ περιήρχοντο τὴν πόλιν, εὑρισκον τὴν ὁδὸν αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας τῶν πειναλέων νεοθηρῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐνθα ἐκυκλοφόρου μετὰ ταχύτητος ἥτις, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὀλίγους ἄφινε Ῥωμαίους ἀναπτύξας τινος καὶ θέσεως ἐπὶ μακρὸν ἀγνοοῦντας τί συνέβαινε ἐν τῇ μητροπόλει τοῦ κόσμου.

Μανθάνομεν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Κικέρωνος, ὅτι μικρὰ τις Ἐφημερίς, περιέχουσα τὰ διάφορα τελούμενα παιγνίδια, ὑπῆρχεν ἤδη ἐν Ῥώμῃ. Περὶ ταύτης ὁ Κικέρων δὲν λαλεῖ λίαν εὐλαβῶς. Ἐνῶ ἦτο διοικητὴς τῆς Κιλικίας, ἐζήτησε παρὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ Κοιλίου νὰ παρέχῃ αὐτῷ τὰ νέα τῆς Ῥώμης. Ὁ Κοίλιος εἶπε νομίζων ὅτι ἡ διάνοια τοῦ φίλου του ἐδεῖτο ἀνακουφίσεως, ἢ ἴσως ἀπλῶς ποθῶν νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ

ἔργον ὅσον τὸ δυνατόν τελειότερον, ἐνέκλεισεν, ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ ἐπιστολῇ, εἰδὼς τι ἡμερολογίου τῶν συμβαινόντων ἐν τῇ πόλει ἀλλὰ τοσοῦτον χυδαίου χαρακτῆρος ὥστε ὁ Κικέρων λίαν δυσσαρεστηθεὶς, σπεύδει ν' ἀπαντήσῃ:

«Τί νομίζεις ὅτι σοῦ ἀφῆκα τὴν φροντίδα νὰ με σκοτίζῃς μὲ διηγήσεις παιγνιδίων καὶ ἀγώνων τῶν θηριομάχων, ἀναβολῶν τῶν δικαστηρίων, καὶ ὁμοίων ἄλλων ἀθρῶν, περὶ ὧν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει διατελῶν, οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ μοὶ ὁμιλήσῃ; Ἐκ σοῦ, ὦ Κοίλιε, περιμένω πολιτικὴν σκιαγραφὴν τῆς καταστάσεως τῆς πολιτείας — οὐχὶ δὲ ἐφημερίδα οἷα ἡ τοῦ *Chreslus*!»

Αἱ ἐξῆς περικοπαὶ δύνανται νὰ δώσωσι ιδέαν τινὰ περὶ τοῦ εἶδους καὶ τοῦ τρόπου τῶν ἀναγγελιῶν.

«Ἀπὸ κτ. Ῥώμης 586 πέμπτη Καλενδῶν Ἀπριλίου. Ὁ ὑπατος Αἰμίλιος ἐστεμμένος δάφνη προσέφερε θυσίαν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἡ γερουσία συνῆλθε εἰς τὴν *Curia Hostilia* περὶ τὴν ὁγδόην ὥραν, ἢ ἐψήφισε διάταγμα καθ' ὃ οἱ πραιτορες πρέπει νὰ ἐκδίδωσιν ἀπόφασιν κατὰ τὰ ἐδίκτα, ἅτινα εἶχον διανεκὴ ἰσχύν».

«Τῇ τετάρτῃ Καλενδῶν Ἀπριλίου Ἐβρόντησε. (Ἴσως φαντασθῇ τις ὅτι ἡ πληροφορία αὕτη ἦν περιττὴ ἀλλὰ τοῦ Διὸς αἱ ἐνέργειαι συνήθως ἐμνημονεύοντο). «Σήμερον ὁ Μάρκος Σκάπολα κατηγορήθη διὰ πρᾶξιν βίας, ἐνώπιον τοῦ Καίου Βαβίου, πραιτορος. Ἀσκαπέντε ἐκ τῶν δικαστῶν ἦσαν ὑπὲρ τῆς καταδίκης καὶ τριακόντα τρεῖς ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς τῆς δίκης».

«Τρίτῃ Καλενδῶν Ἀπριλίου. Ἐβρεξε λίθους ἐκ τοῦ ὄρους Βικεντίνου.» «Συμπλοκὴ συνέβη ἐν οἰνοπωλείῳ, παρὰ τὸ ὄρος Ἀλβαν, καθ' ἣν ὁ οἰνοπώλης ἐπικινδύνως ἐπληγώθη».

«Ὁ ἀγορανόμος Τερτίνιος ἐπέβαλε πρόστιμον κατὰ τῶν κρεπωπῶν ὡς παλούντων κρέας μὴ ἐπιθεωρηθὲν παρὰ τῶν ἐπιτηρητῶν τῆς ἀγορᾶς. Τὸ πρόστιμον θέλει χρησιμεύσει πρὸς οἰκοδόμησιν ναοῦ εἰς τιμὴν τῆς Θεᾶς Τέλου».

«Ὁ Πρόστουμος, τριβούνος, ἐπεμψεν διαταγὴν εἰς τὸν ὑπατον, ἵνα μὴ συγκαλέσῃ τὴν Γερουσίαν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ἀλλὰ τοῦ τριβούνου Δεκίμου, ἀκυρώσαντος τὴν διαταγὴν, ἡ ὑπόθεσις δὲν προέβη περαιτέρω».

«Αἱ λατινικαὶ ἑορταὶ ἐτελέσθησαν. Θυσία ἐτελέσθη ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἀλβαν, καὶ ὁμὸν κρέας διενεμήθη εἰς τὸν λαόν».

«Πῦρκατὰ ἐξεργάγη ἐπὶ τοῦ ὄρους Κοιλίου. Δύο οἰκαὶ πλουσίων καὶ πέντε ἕτεραι ἐκάησαν μέχρι θεμελίων, τέσσαρες δὲ ὑπέστησαν ζημίας».

«Ὁ Δαμίφων ὁ διάσημος πειρατὴς, ὁ ὑπὸ τοῦ Λυκινίου Νέρβα συλληφθεὶς, ἐθυσιάσθη».

«Ἡ ἐρυθρὰ σημαία ἀνεπετάσθη ἐπὶ τοῦ Καπιτωλίου, καὶ οἱ ὑπατοὶ ὑπεχρέωσαν τοὺς νεανίας οἵτινες κατεγράφον διὰ τὸν Μακεδονικὸν πόλεμον νὰ δώσωσιν νέον ὄρκον ἐπὶ τοῦ Πεδίου τοῦ Ἀρεως».

«Καλ. Ἀπρ. Ὁ Παῦλος ὁ ὑπατος, καὶ ὁ Κν. Ὁ-

κτάδιος, ὁ πραιτωρ, ἐξήλθεν εἰς Μακεδονίαν, ἐνδεδυ-
μένοι πολυεμικὴν στολήν».

«Ἡ κηδεὶα τῆς Μαρκίας ἐτελέσθη, μετὰ μεγαλει-
τέρας πομπῆς εἰκόνων ἢ ἀκολουθείας πενθούτων».
(Ἡ παρατήρησις αὕτη εἶναι δηκτικὴ καὶ κακότητος).

«Ὁ Ποντίφης Σεμπρόνιος, διεκήρυξε τὰ Μαγαλίσια
δράματα, πρὸς τιμὴν τῆς Σιδήλης». (ἀκολουθεῖ).

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΗΝΩΝ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ὁ μὴν οὗτος ἑνατός τοῦ ἡμετέρου ἔτους εἰς τὸ
Λατινικὸν μηνολόγιον ἐκαλεῖτο *September*, ἀπὸ *Sep-*
tem, ἑπτὰ, καὶ *imber* βροχὴ· φυλάττει ἀκόμη τὸ ἐξ
ἀρχῆς δοθὲν εἰς αὐτὸν ἐπωνύμιον. Δι' ὀλίγον καιρὸν
ἐκαλεῖτο Γερμανικός, Ἀντωνίνος, Ἐρκοῦλος καὶ Τά-
κιτος, ὀνόματα διαφόρων αὐτοκρατόρων, οἵτινες ἤθε-
λαν νὰ τιμηθῶσι τάχα ὡς ὁ Ἰούλιος καὶ Αὐγουστος
Καῖσαρ. Ἀλλὰ δὲν ἐξηκολούθησεν ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον
ἡ ὑπόληψις των ὥστε ἡ καινὴ ὀνομασία νὰ στερεωθῇ
ἀπὸ τὴν συνηθειαν, καὶ ὁ μὴν ἐπανῆλθε εἰς τὸ παλαιὸν
τοῦ ὀνομα.

Ὁ μὴν Σεπτέμβριος μετὰ τὸν Μάϊον εἶναι ὁ ὥραι-
ότερος τῶν μηνῶν τοῦ ἔτους καὶ τούτου ἕνεκα εἰκο-
νίζεται δι' ὥραιου νεανίου περικυκλουμένου ἀπὸ
στάχους καὶ φύλλα ἀμπέλου, καὶ κρατοῦντος ζυγὸν
εἰς τὰς ῥωμαλέας καὶ νεαρὰς χεῖρας του, διότι εἰς
τὰς 11—12 τοῦ μηνὸς τούτου ἐμβαίνει ὁ ἥλιος εἰς
τὸ σημεῖον τοῦ Ζυγοῦ.

Κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχὴν συνέπιπτε καὶ τῶν
ἀρχαίων ὁ Μεταγείτνιος, μὴν καθ' ὃν καὶ οἱ προπά-
τορες μᾶς παραιτοῦντες τοὺς ἀγροὺς των καὶ τὰ
ἀγροκ ἡπιά των, ἐπανήρχοντο εἰς τὰς χειμερινὰς ἐστίας
των καὶ ἐποίουν τὰ μεταγείτνιά των ἡλασσον δηλ.
κατοικίας καὶ ἐντεῦθεν γείτονες.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ὁ Ὀκτώβριος εἶναι ὁ δέκατος μὴν τῶν νεωτέρων
καλενδαρίων καὶ ὁ ὄγδοος τοῦ τοῦ Ῥωμύλου τοῦ
ὁποίου τὸ ἔτος διηρεῖτο εἰς 10 μῆνας. Ὀνομάσθη
october octo imbrium (ὄγδοος τῶν βροχῶν), διότι
κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἀρχοῦνται αἱ μετὰ τὴν ἰσημε-
ρίαν καταιγίδες.

Ὁ Ὀκτώβριος εἶναι ἐν τῇ φύσει εἰκὼν τοῦ θανά-
του, ὅπως ὁ Μάϊος τῆς ζωῆς· διὰ τοῦτο οἱ ἀρχαῖοι
κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἐώρταζον τὴν μνήμην τῶν
ἀποθανόντων φίλων καὶ συγγενῶν. Οἱ Αἰγύπτιοι οἱ
ἀντὶ λέξεων μεταχειρίζομενοι εἰκόνας ὅπως παρα-
στήσωσι τοὺς δύο τούτων ἀντιθέτους μῆνας εἰκονίζον
τὸν μὲν Μάϊον διὰ φαεινοῦ παιδὸς ἐστεμμένου με
ἄνθη καὶ κρατοῦντος στεφάνους, τὸν δὲ ἀντιστοι-
χοῦντα εἰς τὸν Ὀκτώβριον μῆνα δι' ἀνδρὸς κρατοῦν-
τος ξηρὸν κλάδον.

Ἐν τοῖς ἡμετέροις καλενδαρίοις ὁ Ὀκτώβριος πα-
ρίσταται ὡς νεανίας ἐστεμμένην ἔχων τὴν κεφαλὴν

καὶ τὰ στήθη με κλήμα ἀμπέλου καὶ εἰς τὴν χεῖρα
ἔχων κρατῆρα μεστὸν ἀκράτου. Ἡ ὥραια αὐτοῦ κε-
φαλὴ κλίνει ἐπὶ τοῦ ἐτέρου τῶν ὤμων, οἱ ὀφθαλμοί
τοῦ ἐκπράζουσιν ἡδυπάθειαν. . . . ἀλλ' ὁ δαίμονος ἀγ-
νοεῖ ὅτι κἀκεῖται ἐπὶ σκορπίου (τὸ ζώδιον ἐστὶ τοῦ
μηνός). — Θαυμαστὴ ἀλληγορία τοῦ Ὀκτωβρίου!
Εἰκονίζει τὰς προσκαιροὺς τῆς ζωῆς ἡδονὰς καὶ ἀτο-
λαύσεις εἰς τὰς ὁποίας παραδιδόμενος ὁ ἄφρων, δὲν
βλέπει ὅποιον δηλητήριο ὑποκρύπτουσιν. Ν.Π.Θ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἰταλίας καταγίνεται πρὸς κρείσ-
σονα διαρρυθμίσιν τῆς διαχειρίσεως τῶν φιλανθρωπικῶν ἱ-
δρυμάτων ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ. Ὡς παράδειγμα κακῆς δια-
χειρίσεως ἀναφέρει ἐφημερίς τις ὅτι τὰ φιλανθρωπικὰ κα-
ταστήματα τῆς Νεαπόλεως ἔχουσι περιουσίαν ἐν συνόλῳ
123,829,000 φράγ. ὃν ἡ ἑτησία πρόσδοδος ἀνέρχεται εἰς
1,100,000 φρ. Ἐκ τῆς προσόδου ταύτης 1,628,000 φράγ.
δαπανῶνται εἰς μόνον τὴν διαχείρισιν τῶν καταστημάτων
τούτων καὶ 1,802,000 φρ. εἰς διαφόρους φόρους, ἀπομένου-
σι δὲ μόνον 3,326,000 φρ. ὅπως δαπανῶνται διὰ τοὺς ἐν-
δεεῖς.

* * * Ὁ λιμὸς ἐν Ἀρμενίᾳ ἐξακολουθεῖ ἐπιτείνόμενος. Ἐν
μόνῳ τῷ Βαν 10,000 ἄνθρωποι στερεοῦνται τροφῆς, ἐνδυμά-
των καὶ σπόρου πρὸς φύτευσιν τῶν ἀγρῶν των.

* * * Ἡ διάστημα ἀοιδὸς Πάττη τὰ προσέγγε-
τος ἀνεδέ-
χθη τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὅπως
δώσῃ ἐκεῖ μουσικὰς συμφωνίας ἐπὶ 18 μῆνας. ἀντὶ τοῦ πο-
σοῦ 3,000,000 φρ. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς περιόδου ταύτης
θέλει παύσει τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος.

* * * Ἡ Καλιφορνία ἔχει ἐτοιμὸν πρὸς ἐξαγωγὴν ἐφέτος
27,000,000 κοιλὰ σίτου.

* * * Κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη μετηνῆστευσαν εἰς τὰς
Ἡν. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς 2,818,177 πρόσωπα.

* * * Κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος συνέβησαν 1037 ναυάγια ἐξ
οὗ προήλθεν ἀπώλεια περιουσίας 4,500,000 λιρῶν στερ-
λινῶν.

* * * Ἡ ἐν Βιέννῃ Γεωγραφικὴ Ἑταιρία ἀπεφάτισε νὰ ἀ-
ποστείλῃ τὸν Δρ. Χοδούβ ὅπως ἀνερευνήσῃ οὗτος τὴν Ἀ-
φορικὴν διατρέχων αὐτὴν καθ' ὅλον αὐτῆς τὸ μήκος ἥτοι
ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος μέχρι τῆς Αἰγύ-
πτου. Ἡ δαπάνη τῆς ἐκδρομῆς ἀνελεύσεται εἰς 150,000 φρ.

* * * Κατ' ἐπίσημον στατιστικὴν τῆς Ἰταλικῆς κυβερνή-
σεως ὑπῆρχον ἐν Ἰταλίᾳ 692 ἄνωτερα ἐκπαιδευτήρια ἐν
οἷς ἐδιδάσκοντο 37,015 μαθηταί.

* * * Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐν Κύπρῳ καταβάλλει πολ-
λὰς προσπάθειάς πρὸς καταστροφὴν τῆς μαστιχοῦσης τὴν
γεωργίαν ἀκρίδος ἐν τῇ νήσῳ ἐκείνῃ. Ἡ κυβέρνησις ἐξέδοτο
διαταγὴν καθ' ἣν ἕκαστος κάτοικος ὑπεχρεώθη νὰ ἀποστεί-
λῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὀκτὼ ὀκάδας ὡῶν ἀκρίδος. Πολλὰ
χιλιάδες ὀκάδες ὡῶν ἀποστέλλονται οὕτω καθ' ἑκάστην καὶ
καταστρέφονται.

* * * Ὁ λόρδος Βήσκονφειλδ γράφει νέον μυθιστόρημα
κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατ' ἀνάγκην πολιτικῆς αὐτοῦ ἀνα-
παύλας, ἔχον τίτλον «Ὁ Ἐνδυμίων».

* * * Γαλλικὴ τις ἐφημερίς δημοσιεύει τὸ ἐξῆς: «Ἐσχά-
τως τὸ προσκλήσιν νέου τινὸς θεάτρου ἐν Ῥώμῃ ἐπεκο-
σμήθη δι' εἰκόνας ἐν ᾗ παρίσταται ὁ μουσικοδιδάσκαλος
Βέρδης νρώγων σα λ ά τ α ν . . . ἴσως τοὺς συναδέλφους
του».